

Klub kaktusářů Plzeň
založen 1965

Zpravodaj č. 5

listopad 2022

23. ročník

Vážení přátelé,

jak jste již byli informováni na říjnové schůzi, podařilo se nám snad najít kompromisní řešení ohledně přednáškového sálu pro naše členské schůze v rámci kulturního domu JAS. Tak trochu neplánovaně jsme si v říjnu vyzkoušeli, že lze členskou schůzi uspořádat také v salonku místní restaurace. Pravda, prostor je to členitý, a kdyby nás přišlo o něco více, možná by nám už bylo těsno. Na druhou stranu, byli jsme si tak nějak blíže a musíme říci, že schůze měla velice příjemnou atmosféru. Další předjednanou možností je využití malého sálu v prvním patře. Sál je zhruba stejně veliký, jako je salonek restaurace, ale bez stolů a baru, takže celkově je tam mnohem více místa. Při uspořádání jako v divadle se tam vejde 80-100 lidí. Vyzkoušíme při nejbližší příležitosti. Pak se můžeme rozhodnout, co nám bude více vyhovovat. Na období jaro - léto pak máme nadále rezervovaný velký sál.

výbor Klubu kaktusářů Plzeň

1/ Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
říjen 2022	M. Douděra - USA 2022 část 2	J. Skála	F. Jelínek
listopad 2022	T. Procházka - Namaqualand	P. Kuták	nekoná se
prosinec 2022	L. Kanca – Pěstování kaktusů - pásmo	J. Vinař	nekoná se
leden 2023	v jednání	J. Musil	J. Jiška

2/ Nedělní návštěvy

V říjnu jsme navštívili sbírku Filipa Jelínka. Filip zbudoval nedávno nový velký skleník s celoročním provozem a postupně jej zabydluje. Pěstební prostory pak doplňují četná pařeniště, která stěhuje ze zahrady, kde léta kaktusářil. Ani tomu nemůže být jinak, neboť skleník je prakticky plný. Ještě jej čeká spousta práce, a tak držíme palce, aby to rychle ubývalo. Určitě to přijdeme zase brzy zkontrolovat.

V listopadu a prosinci nedělní návštěvu neorganizujeme, od ledna 2023 však budeme opět v návštěvách pokračovat.

3/ Společenská kronika

V prosinci oslaví své životní jubileum naše dlouholetá aktivní členka **Alena Berková (70)**. Naši vážené předsedkyni revizní komise přejeme hodně zdraví, pohody a radosti ze svých krásných kytiček, a také neutuchající inspiraci pro její umělecká díla, která dokáží potěšit nejen tu naši kaktusářskou duši.

4/ Plzeňské kaktusářské kolokvium

V září proběhl již 23. ročník Plzeňského kaktusářského kolokvia. Jsme rádi, že si do Plzně opět našlo cestu mnoho pěstitelů kaktusů a sukulentů z celé republiky i mimo ni. Akce jako již tradičně začala pátečním setkáním u předsedy, kam dorazilo více než 50 přátel.

Letos nás trochu pozlobilo počasí, odpoledne bylo příjemně, ale večer nás prohnal vydatný déšť. Naštěstí se bylo kam schovat, a tak někteří využili čas prohlídkou sbírky a diskuzí nad kaktusy ve sklenících a jiní pokračovali v tradiční ochutnávce regionálních piv. Každopádně déšť včas ustal, takže jsme si nakonec stihli promítnout i slíbený film z poslední cesty do Mexika.

burza rostlin na Plzeňském kaktusářském kolokviu (foto: P. Kuták)

účastníci Plzeňského kaktusářského kolokvia sledují přednáškový program (foto: P. Kuták)

Sobotní program zahájila dopolední burza, rostliny nabízelo 30 prodávajících, a tak více než 100 platících návštěvníků i naši hosté měli z čeho vybírat. Hlavní program proběhl v duchu posledních let, kdy krátké video snímky střídala diskuze a praktické ukázky. Vrcholem pak byla ukázka roubování pomocí vteřinového lepidla v podání Pavla Peregrina.

Vše skvěle klaplo a odměnou nám bylo i to, že drtivá většina návštěvníků zůstala na přednášce a mnozí se zapojili do diskuze. Odpoledne pak již patřilo tradičně návštěvám sbírek našich členů.

5/ Časopis Kaktusy a členské příspěvky

Přátelé, časopis Kaktusy je v ohrožení. Na jedné straně rostou výrazně vstupní náklady, na straně druhé ubývá neustále předplatitelů, a pokud by jejich počet klesl pod kritickou mez, stane se vydávání neudržitelné. Zatím se i díky Vám všem, kteří si časopis objednávejte, daří časopis držet v chodu, na vysoké úrovni a za přijatelnou cenu. Přesto musel výbor SČSPKS přistoupit k mírnému zdražení, které zabrání propadu do výrazné ztráty a cenu stanovil na 350 Kč. Cena pro členské příspěvky Klubu kaktusářů Plzeň tedy platí následovně:

Členství: 200 Kč

Členství + časopis Kaktusy: 550 Kč

Prosíme členy, aby částku uhradili buď na členské schůzi, nebo převodem na klubový účet 2701158336/2010. V tom případě prosím nezapomeňte uvést do informace pro příjemce vaše jméno, abychom mohli vaši platbu správně identifikovat. Důležitá je zejména platba pro objednání časopisu. Nejjazší termín pro zaplacení, a tedy objednání časopisů, je 15. ledna 2022. Pokud není možné z nějakého důvodu platbu provést, sdělte prosím pokladníkovi Karlu Sladkému nebo na adresu vybor@kkplzen.eu Váš zájem o časopis a ten Vám bude na náklady klubu objednan s tím, že jej zaplatíte při nejbližší příležitosti.

Ohledně časopisu Cactaceae konečnou cenu ještě neznáme, současné předplatitele bude kontaktovat distributor časopisu Jirka Erhard po obdržení posledního letošního čísla. Pokud někdo chce odebírat tento časopis nově, stačí napsat na adresu vybor@kkplzen.eu.

Doba je zlá, vše se zdražuje a není peněz nazbyt. Přesto nám prosím dovoluť apelovat na Vás, naše členy, abyste podpořili vydávání časopisu tím, že si jej objednáte. Časopis Kaktusy je základním pojítkem mezi pěstiteli a mezi organizacemi. Bez jeho existence by české kaktusářství zdaleka nebylo na takové úrovni, na jaké bezesporu je a řada menších klubů by dost možná dnes již ani neexistovala, neboť často odběr časopisu je tím posledním, co udržuje spolek pohromadě. Pokud tedy můžete, prosím neváhejte, podpořte dobrou věc tím, že si časopis objednáte.

6/ Bál Klubu kaktusářů Plzeň

Ano, zatím vše nasvědčuje tomu, že bál po třech letech opět bude, a to **v sobotu 4. února 2023**. Od prosince zahajujeme prodej lístků, cenu jsme stanovili na 250Kč, tedy stejnou jako v roce 2020. Prosím propagujte bál mezi svými známými a přáteli. Snad se nám podaří společnými silami tuto dlouholetou tradici po vynucené covidové pauze úspěšně obnovit.

7/ Nabídkový seznam semen Klubu kaktusářů Plzeň

Nabídkový seznam, tak jako každý rok, naleznete na našich klubových stránkách (www.kkplzen.eu) a to opět pouze elektronicky. Seznam je průběžně aktualizován. Objednávky přijímá Petr Kuták (kutak@plzen.eu) do 11. prosince 2022.

Na skok u Presa Zimapán

(k fotografiím na titulní a zadní straně Zpravodaje, foto: J. Musil)

Literatura: cs.wikipedia.org, www.gob.mx

Presa Zimapán, v překladu Zimapánská přehrada je vsutku velkolepé dílo. Nachází se v Mexiku na hranici států Querétaro a Hidalgo. Zkuste sami porovnat pár základních údajů s Lipnem a Orlíkem, jejich údaje jsou v závorce. Výška hráze 203 metrů (25 metrů, 91 metrů), délka zatopené oblasti 40 km, (42 km, 68 km), plocha hladiny 22,9 km² (48,7 km², 25,4 km²), zadržovaný objem 1390 miliónů m³ (309 miliónů m³, 720 miliónů m³). Přehrada napájí elektrárnu, ve které jsou instalovány dvě Peltonovy turbíny po 146 MW, ovšem slouží pouze pro výrobu elektřiny ve špičkách. Opět pro porovnání: Lipno má dvě Francisovy turbíny po 60 MW a v Orlíku jsou momentálně čtyři Kaplanovy turbíny o celkovém výkonu 364 MW. Ovšem za impozantní je nutno považovat délku přírodního tunelu vody k elektrárně, která činí 13 kilometrů! Rozdíl mezi hladinou přehrady a výtokem vody zpět do řeky je kolem 550 metrů. Velmi nezvyklá je samotná hráz, která je vetknutá mezi stěny velmi úzkého kaňonu, v úrovni koruny hráze je dlouhá jen pár desítek metrů. Takže než vedoucí výpravy řekne „Koukejte se, teď jedeme po hrázi“, tak část osádky sedící ve třetí radě dodávky vidí už tak akorát portál tunelu, který lemuje korunu hráze z obou stran. Dá se říci, že kolik se ušetřilo materiálu na „zašpuntování“ úzké soutěsky, o to náročnější musela být výstavba v tomto těsném prostoru z hlediska nepřístupnosti místa a logistiky.

Podíváme-li se na přehrada ze striktně hospodářského úhlu pohledu a pomíneme-li obětování přírody pro vyšší hospodářské zájmy, je nutno přiznat, že se jedná o vodní dílo velmi užitečné. Kromě nemalého množství vyrobené elektrické energie je přehrada strategickou zásobárnou vody. Ta je po výtoku z přehrady do řeky Moctezuma jímána v menší přehradě Acueducto II zhruba 12 km severně a po úpravě slouží pro zásobování pitnou vodou asi 900 tisíc obyvatel spolkového státu Querétaro. A to dnes již dobře známé modré potrubí a dva technické areály jižně od Maconí, to je začátek 123 kilometrů dlouhého akvaduktu až přímo do města Querétaro. Další hospodářský užitek plyne z rybolovu, v přehradě se loví zejména tilapie a kapr, sportovně pak okounek. A protože voda táhla lidstvo odjakživa, tak ani Presa Zimapán není výjimkou a kolem přehrady se nachází množství turistických cílů jako vyhlídky, lodičky, cabañas a hospůdky. Oblast je propagována mexickým ministerstvem pro turistiku.

Z pohledu kaktusáře došlo samozřejmě ke katastrofě. Ztratilo se obrovské území volné přírody, mnoho lokalit je pod vodou. Co tam všechno mohlo růst? Co rostlo jenom tam a nikde jinde? Nerostlo tam náhodou něco, co ani nebylo objeveno? O skoro kompletní ztrátě *Echinofossulocactus sulphureus* bylo již pojednáno v Pavlíčkových novinách. I o *Mammillaria scheinvariana* se dá dočíst. Lze pouze spekulovat a doufat, že existuje jistá pravděpodobnost existence dalších jiných lokalit v nepřístupných částech údolí, délka pobřeží v tomto případě hraje pro nás. Nakonec nelze pominout občasně informace o řídkých zbytcích *Echinocactus grusonii*, který měl být těž zlikvidován napouštějící se přehradou. Na druhou stranu je nutno připustit fakt, že nová stavba rovná se potřebě nové cesty. Po nové cestě se dá doputovat na dříve nepřístupná místa s novými druhy, *Digitostigma caput-medusae* budíž příkladem.

Každopádně nehledě na výše uvedené připomínky je návštěva tohoto místa vsutku silným zážitkem. Ačkoliv jsem už viděl leccjaké krajinky, tak toto místo mám ve vzpomínkách na jednom z předních míst. Krajinka, kde romantika přechází až v kýč. Ze skalní vyhlídky na výrazném hřebítku, který se zařezává do širokého údolí, je dobře vidět na obě strany nekončícího údolí. Dno hlubokého údolí je vyplněno stříbrošedou hladinou, kterou lemují po obvodu rozečkaná skaliska prudce padajících strání. Pouze místy se stráně poněkud rozestoupí a dají prostor nemnohým místům, kde je možno přiblížit se vodě na dosah. Hra stínů pozdně odpoledního slunce sklánějícího se k západnímu obzoru notně umocňuje již tak silný dojem z nádherné scenérie.

Na lokalitu nazývanou La Vega přijíždíme ke konci února až v pozdním odpolední. Když se ví, kudy vede cesta, je to snadné. Chvilu trvalo najít tu správnou odbočku, ale pak již nebyl problém dojet mezi políčky až do míst, kde cesta končí a začíná pěšina křovisky už na hranu údolí. Času není nazbyt, proto pádíme rovnou na místo, kde roste *Echinofossulocactus sulphureus*. I tak cestou potkáváme pěkné kytky, zejména trsy *Dolichothele longimamma*, *Agave xylonacantha* (na obrázku vlevo) a *Mammillaria elongata*, ty se přeci jen nevidí v přírodě zase tak často. Přímo u pěšiny lze obdivovat i keříky rodu *Bursera*, vsutku překrásné.

A už přicházíme na skalku s *Echinofossulocactus*. Je to nádhera, rostlin není přehnaně moc, ale jsou. A některé zrovna kvetou, jiné mají na květ nasazeno. Občas lze zahlédnout i nějaké semenáčky, snad budou mít štěstí a podaří se jim přečkat všechny nástrahy dospívání, aby tyto nádherné rostliny na neměně nádherné lokalitě byly zachovány i pro další generace kaktusářů! Je zajímavé, že rozhodně nejsou zcela uniformní, co se týká otrnění.

Kromě rostlin se žlutými dlouhými trny je možné nalézt i rostliny s kratšími trny s hnědou špičkou. Je to ještě *sulphureus* nebo už jiný druh? Ty „jiné“ bohužel nekvetou, takže těžko soudit. Jako bonus nacházíme na boku skalky také oranžově kvetoucí *Pachyphytum*, myslím, že by to mohlo být *compactum*.

Tato milá, i když bohužel krátká, návštěva tohoto místa ve mně vyvolává touhu vrátit se v budoucnu na další, mnohem důkladnější prohlídku. Přeci jen těch rostlin a panoramat přímo vybízejících k nekonečnému kochání je tam nespočet.

Jirka Konstantinovič

Cestovatelův průvodce gastronomií

Ryba v Chile

Mé cesty za kaktusy mě přivedly do pár gastronomicky zajímavých míst. Protože se této profesi věnuji spoustu let a mám moc rád “nové věci” v našem oboru, tak s velkým zájmem pozoruji, jak se co kde připravuje. Vůbec dění od vstupu do restaurace (hospůdky), až po podání jídla.

Do tohoto zařízení jsme skoro vždy přijeli s nejlepšími kuchařem - “pořádným hladem”, většinou umocněným euforií z krásných kytek. To dělá i z průměrného stravování hodně luxusní, když se k tomu navíc přidá dobrá parta a servésa...

Při mé první cestě do Chile jsem byl v práci čerstvě proškolen nově platnými hygienickými předpisy HCCP, kterým jsem jako šéfkuchař věnoval dost času. Proto mě trochu pobuřovalo, jak to ti Čilani dělají.

V městečku Taltal jsme zašli do restaurace a objednali si rybu (Jak jinak, jsme v Chile, moře je tu plné ryb, které ani pořádně neznáme, natož jejich chuť). Sedl jsem si dost nešťastně, viděl jsem přímo do kuchyně. Silnější kuchařka se pohybovala mezi sporákem a pracovním stolem. Na sporáku bylo spousta kastrůlků a různých plechovek (My tomu říkáme pracovní nepořádek).

Po chvíli se objevil zřejmě rybář, držel velkou rybu. Protože ji nedokázal dobře zvážít, vylezl na pracovní stůl a pomocí závesné váhy rybu zvážil. To už jsem si představoval, jakou bych doma dostal pokutu. Rybář slezl ze stolu a paní kuchařka se dala do díla. Během krátké doby jsme dostali výbornou rybu, pivo i příjemný úsměv. Moc jsme si pochutnali.

Celý příběh jsem po návratu vyprávěl ředitelce marketingu v Prazdroji. Vždy se zajímala o mé cesty a gastronomické zážitky. Když si vše vyslechla, vrátila mne na zem: “Byli jste spokojeni, dobře jste se najedli. My se tady všichni moc svazujeme. Je to jejich zem a dělají to dobře.”

Luboš Loose

*pohled do kuchyně restaurace, kde právě probíhá vážení ryby
rybí filet ve speciálním těstíčku*

Skleník ze stavebnice

Asi každý kaktusář se v životě setká s filozofickou otázkou: Kam s ním? Tedy s nedostatkem místa. Tak to samozřejmě bylo i u mě a řešení vrstvit kaktusy na různé poličky, několika patrové stoly a i na zem se již ukázalo jako neúnosné. Přišla tedy na přetřes otázka rozšíření nebo přebudování pěstebního zařízení. Spousta z Vás u mě byla, a tak jistě víte, že na zahradě s ne úplně ideální dispozicí není zrovna místa nazbyt, a navíc tam ještě stojí „zeleninový“ skleník. Člověk je tvor líný a nechtělo se mi zrovna do nějakého velkého rozebírání a stěhování. Tak jednou z variant bylo přikoupení malého skleníku a jeho takřikajíc přibastlení ke stávajícímu. Tato varianta byla ale zavrhnuta.

Když už se stávajícím skleníkem muselo být manipulováno, tak tedy pořádně. Už jen vynést stoly a bylo to. Demontáž, jak již bývá zvykem, byla docela jednoduchá a přesto, že skleník stál na svém místě od roku 2013, zemní vruty, které ho držely na místě, byly absolutně netknuté rzi, což lze přisuzovat suchému klimatu v pěstebním zařízení. Bylo ale potřeba původní skleník na něco přesunout. Tak táta svařil ze starých vinglů a různých zbytků pasoviny, která se nacházela na půdě, neb naši předkové nic nevyhodili, protože v dobách našťestí dávno minulých nebylo možné si jednoduše takový materiál koupit do Bauhausu, základnu odpovídající rozměrům starého skleníku a tu jsme umístili i s kotvením na nové místo, otočené o 90° oproti původnímu umístění. Odmontovat stávající konstrukci a přenést ji na nové místo bylo již dílem okamžiku. Tím vzniklo místo pro nový skleník.

Nastala doba pro nákup nového. Jenže... Bohužel se potvora zvaná Covid dokáže namontovat i do takové věci, jako je stavba skleníku. A teď nemyslím infekci, jako takovou. Tu už jsem měl v té době zdárně za sebou. Myslím tím lockdown a dobu, kdy se všichni uzavřeli doma a co máte v dubnu dělat jiného, než budovat obydlí a dělat na zahradě. Takže skleníky, a nejen ty, se staly značně nedostatkový zbožím. Doba dodání 3 měsíce a víc byla jistě způsobena i jinými faktory, jako třeba stále do jisté míry uzavřené hranice, ale kdo by chtěl stavět skleník v létě??? Šťěstí chodí dokola a nakonec si sedne na vo.a, a tak i já jsem měl celkem kliku a asi po dvou týdnech se ozvali z firmy, kde jsem učinil objednávku s tím, že se objevily na trhu 3 kusy a jestli mám ještě zájem. No hurá, sem s ním! A tak za 4 dny opravdu dorazily 2 monster krabice se stavebnicí čítající nepřeberné množství hliníkových profilů, nařezaného polykarbonátu a spoustu montážního materiálu.

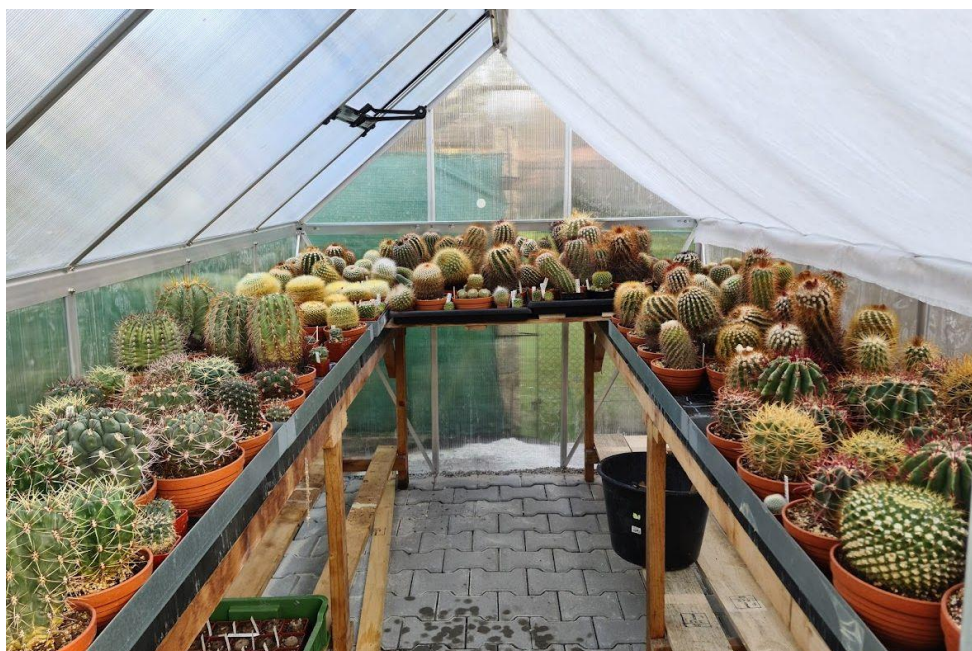
Nejedná se sice o úplně stejný model, jako byl původní, ale řekněme, že je to jeho nástupce. Některé věci jsou vylepšené, některé drobnosti již méně, ale co se dá dělat. Pokrok nezastavíme. Pro úplnost ještě dodám, že se jedná o výrobek izraelské firmy Palram. Izraelci mají s výrobou skleníků bohaté zkušenosti, což vím i od kamaráda, který tam strávil pár měsíců při svých cestách po světě a podle jeho slov je vlastně celý Izrael jeden velký skleník.

Asi nemá cenu tady rozebírat stavbu šroubek po šroubku, protože to je u každého modelu jinak, ale každopádně musím říct jedno. Oproti zeleninovému skleníku Kyklop od firmy Lanitplast byla stavba opravdu hračkou a za odpoledne bylo hotovo. Dlužno podotknout, že zeleninový skleník byl levnější, nicméně třeba polykarbonát přišel v jedné velké roli (nařezej si sám) a obecně se stavbou bylo víc práce jak na pověstném kostele a mořili jsme se s tím minimálně týden. Takže někdy se šetřit prostě nevyplácí...

Skleník, tedy vlastně polykarbonátovník nám tedy už stojí, a co dál. Nechtěl jsem udělat stejnou chybu, jako v roce 2013, kdy jsem v původním zařízení vysypal chodbičku mulčovací kůrou ve snaze, aby dojem byl co nejvíce přírodní. Toto řešení se ukázalo jako naprosto nefunkční a po pár týdnech byla kůra ta tam a uprostřed zela vyšlapaná brázda až na geotextilii, kterou jsem zvolil, jako podklad. Chtělo to prostě něco jiného. A co může být lepším přítelem stavebníka, než beton?

*oba skleníky již stojí na svých místech
pohled do skleníku*

Objednal jsem tedy paletu zámkové dlažby, kterou mi ze stavebnin i ochotně přivezli a složili hydraulickou rukou až za plot na zahradě. Bohužel práce s kolečkem (a že jich bylo) byla na mě. Táta se zase chopil pokládky, protože hraní s kostičkami ho prostě baví.

Na výrobu stolů posloužily, jako v případě předchozího skleníku, střešní latě a dále prkna co dům dal. Také bylo třeba vyřešit zastínění. K tomu zase dopomohla obyčejná netkaná textilie přeložená na dvakrát a umístěná kvůli trvanlivosti uvnitř skleníku. Po jedné pěstební sezóně se zdá, že se toto řešení celkem osvědčilo. Rostliny se nijak výrazně nepřepalují a zdá se, že světla mají dostatek.

No a na závěr ještě poznamenám, že skleník byl úspěšně zkolaudován při kaktusářském „úterku“ dne 20. července 2021.

Jan Poustka

Pro ty, kdo uvažují o stavbě skleníku

Malý tip pro ty, kdo uvažují o stavbě „skleníku“ a rádi by použili komůrkové plexisklo, jako má třeba Jirka Musil. Pokud budete kupovat v ČR, je zde pouze jediný distributor firma Zenit, která nabízí šířky 980 mm nebo 1200 mm a délky až 6000 mm. Aktuální cena je přes 1800 Kč/m² včetně DPH.

Trochu jsem pátral po stránkách výrobce v Německu a zjistil jsem, že i výrobce má svůj E-shop. V tomto případě nabízejí desky pouze o šířce 980 mm a délky od 500 do 2000 mm. Cena za m² je však diametrálně odlišná. Aktuálně cca 50 €/m², což je poměrně velký rozdíl. Nezkoumal jsem, zda je možný osobní odběr, ale zasílají i do ČR.

Více informací najdete na <https://www.plexiglas.de/en/home>

Václav Kolbaba

Kakteen-Haage - CactusPodcast

Pro zájemce o informace ohledně pěstování kaktusů a sukulentů, kteří se nechtějí omezovat jen na informační zdroje „z českých luhů a hájů“ je k dispozici, bohužel jen německý, podcast ohledně této tematiky. Aktuálně je k dispozici 39 dílů, kde jsou panem Haagem (ať už samostatně nebo jako rozhovor) probrána veškerá témata týkající se kaktusů i sukulentů. Jsou zde díly týkající se výsevu, zimování a je zde v několika dílech též velmi zajímavě probrána problematika substrátů.

Nové informace si zde určitě najde jak začátečník, tak i zkušený kaktusář. Je to pohled a zkušenosti člověka, jehož předkové též velmi úzce spolupracovali s českými ikonami české kaktusářské historie. A ačkoliv si člověk myslí, že už „ví vše, co potřebuje“, věřím, že i zde je možné najít novou inspiraci nebo i jen malou informaci, která vám pomůže objasnit některé potíže, které ve své pěstitelské praxi zažíváte.

Podcasty jsou jak pro telefony se systémy Android i IOS. V případě, že chcete poslouchat na PC, najdete vše na <https://cactusblog.de/cactuspodcast/#allefolgen>

Václav Kolbaba

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701158336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 150 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: Laabus@seznam.cz
Zpravodaj č. 1/2023 vyjde 12. 1. 2023

Bezplatné

